

пікіс необхідність адаптації не тільки характеристик процесу навчання, таких, як форми та методи, до індивідуальних особливостей студентів, але також і змісту навчання, реалізованого в модульний програмі.

Як правило, в існуючих моделях дидактичних систем індивідуалізація змісту навчання здійснюється за критеріями базової підготовленості студента до вивчення того чи іншого курсу, за рівнем складності навчального матеріалу, за характеристиками півченості студента.

В цій публікації пропонується поширити базу індивідуалізації змісту навчання за рахунок застосування технологій солопінкі та нейролінгвістичного програмування (НЛП), що дозволяє адаптувати навчальний матеріал до індивідуально-психологічних характеристик студентів.

З урахуванням вищевикладеного, вибрір модульної програми з індивідуалізованим змістом у МДС здійснюється на двох рівнях:

— перший рівень — припускає індивідуалізацію за кількома критеріями: рівнем інформативності навчального матеріалу, солопінкічного шкалою «раціональність — ірраціональність» та величиною презентативною системою;

— другий рівень — припускає розробку індивідуальної стратегії навчання на основі типу інформаційного метаболізму (ТІМу) студента.

Отже, розглянемо особливості критеріїв першого рівня індивідуалізації модульної програми.

ІНДИВІДУАЛІЗАЦІЯ ЗМІСТУ НАВЧАННЯ В МОДУЛЬНІЙ ДИСТАНЦІЙНІЙ ДИДАКТИЧНІЙ СИСТЕМІ

Модульна дистанційна дидактична система (МДС) являє собою дидактичну систему, яка заснована на принципах модульного навчання та реалізована із застосуванням дистанційних засобів.

Основним носієм змісту навчання МДС є модульна програма (МП), реалізована в електронному варіанті. Через те, що модульне навчання притпускає високий рівень індивідуалізації, ви-

II. В. Стефаненко

індивідом: *аудіальної*, *візуальної*, *кінематичної* та *дигітальної*. Під репрезентативного системою в НЛП розуміється систему, що кодує в нашій свідомості сенсорну інформацію, яка надходить до нас через органи зору, слуху, дотику, нюху та смаку. Для реалізації процесу ефективної комунікації, згідно до термінології НЛП, ведучі модальності учасників (передавача та приймача повідомлення) повинні збігатися. Через це передбачається **адаптація змісту навчального матеріалу до ведучої модальності студента**, яка дозволить збільшити рівень сприйняття навчального матеріалу.

Особливістю уваги заслуговуве критерій інформативності навчального тексту. Відповідно до цього критерію в моделі МДС може існувати три рівні інформативності навчального матеріалу:

- базовий;
- стандартний;
- професійний.

Під рівнем інформативності навчального матеріалу будемо розуміти частку основного (наукового) тексту в навчальному матеріалі. В підтому ж, текст навчального матеріалу являє собою деяке ступіньщення двох категорій знань: основної та базової, що передає науковий зміст навчальної дисципліни, та фонового знання, що поперецше розуміння основного знання для неспеціалістів. Можливості розуміння знань, відбитих у навчальному матеріалі, визначаються індивідуальним тезаурусом особистості. Отже, існує необхідність введення різних рівнів інформативності для різних студентів (Рис. 1).

Таким чином, базовий варант МП є найменш інформативним, тобто включає більш докладні описи явищ і закономірностей, а професійний — найбільш інформативним, що включає більш глибокий рівень опису явищ і закономірностей.

У ціому, результат проходження навчальних курсів з різною інформативністю є ієгетичним. Інакше кажучи, усі три варіанти МП, які відрізняються за рівнем інформативності, сприяють доситьенно ідентичних шляхів, а студенти, що навчалися по кожній з цих МП, мають вміння та навички, що знаходяться в межах приступимих відхилень.

Отже, перейдемо до процесу індивідуалізації модульної програми за критеріями першого рівня легалізації. Протес ініцідує алгоритм МП носить зустрічний характер, який визначає два аспекти (Рис. 2):

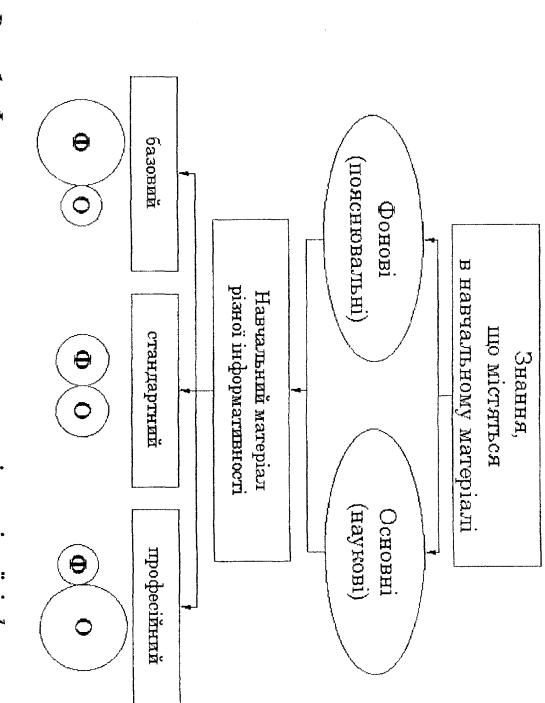

Рис. 1. Формування навчального матеріалу різної інформативності

Рис. 2. Аспекти визначення значень критеріїв індивідуалізації МП

- суб'єктивний, коли критерії індивідуалізації визначаються студентом;
- об'єктивний, коли критерії індивідуалізації визначені, а на основі вхідного контролю з урахуванням індивідуально-психологічних особливостей студента, які є заданими, а тому об'єктивними.

Відзначимо, що такі критерії, як рівень інформативності та величина репрезентативна системи, визначають, переважно, змістову частину програми, а критерій раціональність/іrrациональність — структурну та методичну.

Так, для раціональних розробляється лівопівкульна стратегія навчання, яка відрізняється послідовністю, дискретністю подачі навчального матеріалу. Відповідно зміст модуля структурується індуктивно. Методичні рекомендації з роботи з матеріалом повинні структурувати етапність робіт. Вили робіт у цій стратегії навчання необхідно урізноманітнювати тільки в тому випадку, якщо цього вимагає навчальний процес.

Для іrrационалів розробляється правопівкульна стратегія навчання, що характеризується паралельністю подачі матеріалу. Зміст у цій стратегії структурується дедуктивно, а методичні рекомендації розробляються так, щоб студент часто змінював вили робіт.

У відповідності зі значеннями критеріїв індивідуалізації модульна програма може існувати в кількох варіантах, які визначають безліч різних сполучень значень цих критеріїв (Рис. 3.).

Рівень інформативності навчального матеріалу	лівопівкульна стратегія навчання		правопівкульна стратегія навчання	
	аудіал	дигітал	візуал	кінетик
базовий	1	2	3	4
стандартний	5	6	7	8
професійний	9	10	11	12

Рис. 3. Варіанти модульних програм

Як видно на рисунку 3, передбачається наявність 12-и варіантів іспользовання модульної програми відповідно до визначених критеріїв.

Другий рівень індивідуалізації МП застосовується тоді, коли: студент у процесі навчання не засвоє навчальний матеріал;

— ТІМ студента припускає складність сприйняття конкретної навчальної дисципліни;

— студент виявив бажання навчатися згідно з індивідуальними рекомендаціями;

— ТІМ студента припускає наявність набагато більшої кількості варіантів МП, що обчислюється по формулі:

$$KB_{MP} = K_{min} \cdot K_{PC} \cdot K_i \quad (1)$$

де

K_{MP} — кількість варіантів модульних програм;

K_{TM} — кількість ТІМів;

K_{PC} — кількість репрезентативних систем;

K_i — кількість рівнів інформативності навчального матеріалу.

Пістлавивши значення змінних, отримуємо 96 варіантів модульних програм для другого рівня індивідуалізації (Таблиця 1).

Таблиця 1

Варіанти модульних програм на другому рівні індивідуалізації

Рівень інформативності	Лівопівкульна стратегія навчання																
	аудіал								дигітал								
	ЛІЕ	ЛІП	ЛСЕ	ЛСІ	ЕІЕ	ЕІІ	ЕСЕ	ЕСІ	ЛІЕ	ЛІП	ЛСЕ	ЛСІ	ЕІЕ	ЕІІ	ЕСЕ	ЕСІ	
базовий	1	2	3	...													
стандартний																	
професійний																	

Рівень інформативності	Правопівкульна стратегія навчання																
	візуал								кінестетик								
	ЛІЕ	ЛІП	ІЕЕ	ІЕІ	СЛЕ	СЛІ	СЕЕ	СЕІ	ЛІЕ	ЛІП	ІЕЕ	ІЕІ	СЛЕ	СЛІ	СЕЕ	СЕІ	
базовий																	
стандартний																	
професійний																	

Таблиця 2
*Програма курсу для лівопівкульної стратегії навчання***МОДУЛЬ 1. Інформатизація в управлінні економікою**

1. 1. Актуальність та стан проблеми інформатизації в сучасних умовах
1. 2. Основні поняття курсу
1. 3. Інформаційні технології
 1. 3. 1. Інформаційні технології: класифікація
 1. 3. 2. Інформаційні технології на підприємствах зарубіжних країн
1. 4. Мережні технології
 1. 4. 1. Класифікація мережніх технологій
 1. 4. 2. Глобальна мережа INTERNET
1. 5. Технології обробки, шукання та зберігання інформації
1. 6. Інтелектуальні системи прийняття рішень
 1. 6. 1. IC: основні поняття
 1. 6. 2. Експертні системи
 1. 6. 3. Нейромережні технології
1. 7. Автоматизоване робоче місце
1. 8. Методика створення автоматизованої інформаційної технології та системи
1. 9. Економіка інформації та інформаційний бізнес

Очевидно, що без спеціальної технічної підтримки разробка всіх 96 варіантів МП не представляється можливим. Підбіною технічного пілтпримкою є використання систем штучного інтелекту для формування модульних програм.

Проте, впровадження другого рівня індивідуалізації змісту навчання можливо вже зараз, але тільки в локальному варіанті.

Як приклад індивідуалізації змісту навчання за зданими критеріями нижче наведені виглямки з МП «Інформаційні технології в менеджменті». У цьому прикладі показовим навчальним елементом (НЕ) є «Експертні системи».

Індивідуалізація МП за критерієм раціональність / іrraціональність притпускає, як було візначенено раніше, розробку лівопівкульної та правопівкульної стратегії навчання. Нижче наведені варіанти представлення програм курсу (таблиця 2, рисунки 4 – 6), а також методи навчання, які використовуються при цьому.

Лівопівкульна стратегія

МОДУЛЬ 2. Інтегровані інформаційні технології формування, обробки та представлення даних в економіці

2. 1. Система R/3 SAP AG. Технологія OLAP корпорації Oracle.
 2. 2. Комплексні системи автоматизації для підприємств
 2. 3. Статистичні інформаційні системи
- правопівкульна стратегія*

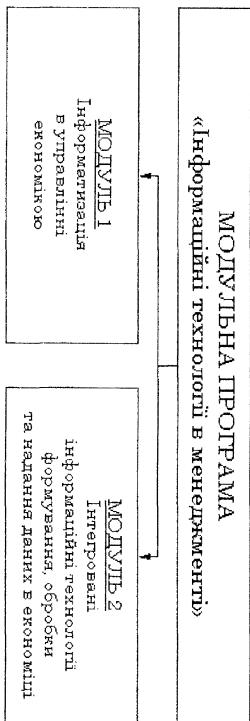

Рис. 4. Фрагмент подачі програми курсу «Інформаційні технології в менеджменті»

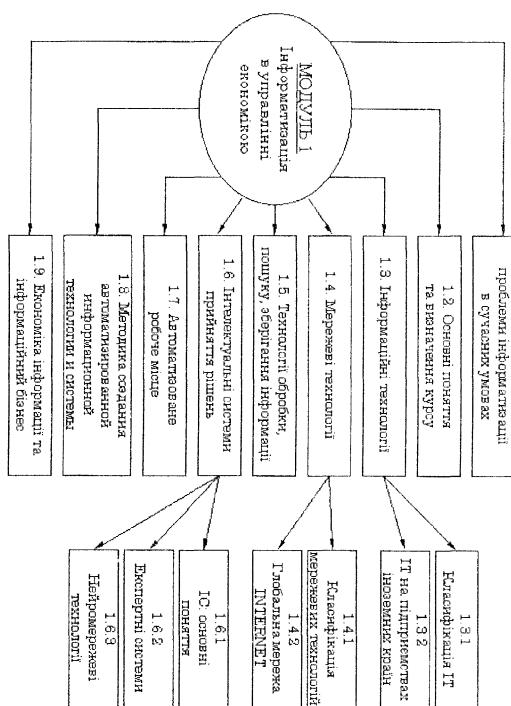

Рис. 5. Основні навчальні елементи модуля 1 модульної програми (для правопівкульної стратегії навчання)

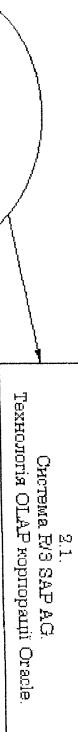

Рис. 6. Основні навчальні елементи модуля 2 модульної програми (для правопівкульної стратегії навчання)

Розподілення методів навчання для лівопівкульної та право-півкульної стратегій проілюстровано в таблиці 3.

Таблиця 3

Найменування НЕ	Методи навчання	
1.2. Основні поняття курсу	(i) лекція	(i) лекція (п) дискусія
1.4. Мережні технології	(i) лекція (о) алгоритм	(i) демонстрація + (i) лекція
1.6. Інтелектуальні системи прийняття рішень,	(o) лабораторна робота	(o) лабораторна робота
1.7. Автоматизоване робоче місце	(i) лекція (п) лабораторній (о-п) самостійна творча робота	(i) демонстрація (i) консультування (п) аналіз конкретних ситуацій (о-п) самостійна творча робота
1.8. Методика створення автоматизованої інформаційної технологічної системи		
1.9. Економіка інформаційної інформаційний бізнес		

Так, наприклад, НЕ «Мережні технології» та «Інтелектуальні системи прийняття рішень» пропускають різні набори методів для право- та лівопівкульної стратегій навчання. Якщо лівопівкульні студенти на першому етапі вивчення навчального елемента вимагають посілового, лекційного викладу, то для право-півкульних є необхідним рівнобіжне викладення, що містить лекцію з демонстрацією програмних продуктів, які необхідно вивчити.

ти в рамках НЕ. Після інформаційного етапу лівопівкульні за допомогою операційного методу «алгоритм» послідовно проходять етапи роботи з досліжуваннями програмними продуктами, а потім переходити до лабораторної роботи. Правопівкульні відразу заповнюють необхідні знання, чи донавчаються.

Наступним критерієм індивідуалізації є рівень інформативності. Нижче наведені три визначення експертних систем, що відповідають значенням цього критерію:

стандартний варіант

Експертні системи — це складні програмні комплекси, що акумулюють знання фахівців у конкретних предметних галузях та використовують цей емпіричний досвід для консультацій менші кваліфікованих користувачів.

Експертні системи — яскравий напрямок досліджень в галузі штучного інтелекту, який зараз швидко розвивається. Характерна їхня риса — здатність накопичувати знання та досвід кваліфікованих фахівців (експертів) у будь-якій галузі. Потім, користуючись цими знаннями, користувачі ЕС, що не мають необхідної кваліфікації, можуть вирішувати поставлені завдання настільки ж успішно, як це роблять експерти. Такий ефект досягається через те, що система у своїй роботі відтворює приблизно той самий процесістичний варіант

Експертні системи — це складні програмні комплекси, що акумулюють знання фахівців у конкретних предметних галузях, тиражують цей емпіричний досвід для консультацій менші кваліфікованих користувачів.

Ці такіє, експертні системи — це фундаментальний розподілу чутного інтелекту, в рамках якого здійснюється розробка програмних комплексів для вирішення неформалізованих задач за допомогою підходу rule based та алгоритмів нечіткої логіки.

Ініціалізація за критерієм величини реінтерпретативної системи притискає чотири варіанти представлення навчального матеріалу. Для ілюстрації наведена класифікація експертних систем, яка запропонована аудитам, диплітам, візуалам та кінетестикам.

Класифікація експертних систем здійснюється за наступними критеріями: згідно з роз'язуваним з їхнього допомогою зав-

данням, згідно зі зв'язком з реальним часом, згідно з типом ЕОМ та за ступенем їхньої інтеграції з іншими програмами.

За критерієм задач, розв'язуваних за допомогою експертних систем, розрізняють такі їхні види: експертні системи, застосовані для інтерпретації даних, діагностики, моніторингу, прогнозування, прогнозування, планування, навчання.

За критерієм зв'язку з реальним часом віділяють наступні види експертних систем: статичні, квазидинамічні, динамічні.

По типу ЕОМ, що використовується для функціонування експертної системи, розрізняють наступні їхні види: для супер ЕОМ, для ЕОМ середньої продуктивності, для символічних процесорів, для міні- та суперміні ЕОМ, для ПЕОМ.

За ступенем інтеграції з іншими програмами віділяють автомобільні та гібридні (інтегровані) експертні системи.

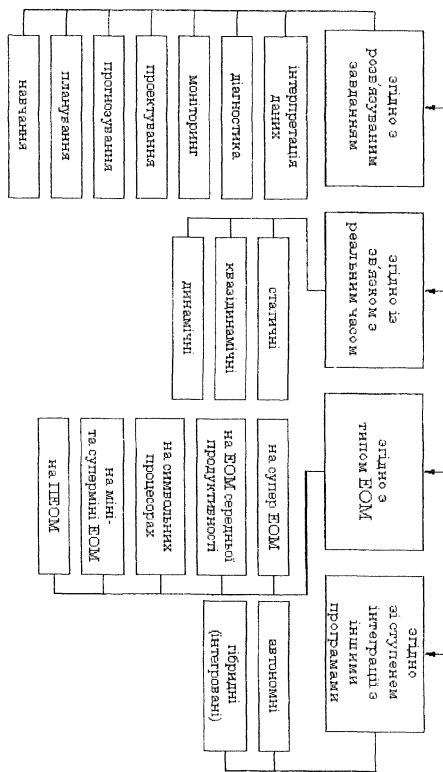
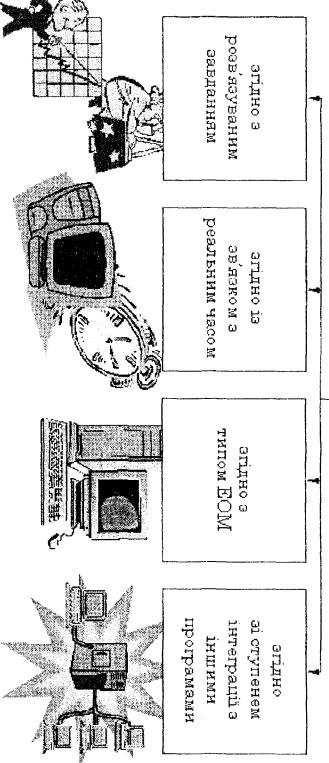
Для літогалів навчальний матеріал полається в максимально стисливій, лаконічній формі. В цьому випадку — у вигляді таблиці (таблиця 4).

Класифікація експертних систем для дигітації

№	Найменування ознаки	Види ЕС
1	за розв'язуваного задачою	1. інтерпретація даних 2. діагностика 3. моніторинг 4. проектування 5. прогнозування 6. планування 7. навчання
2	за зв'язком з реальним часом	1. статичні 2. квазидинамічні 3. динамічні
3	за типом ЕОМ	1. на супер ЕОМ 2. на ЕОМ середньої продуктивності 3. на символічних процесорах 4. на міні- та суперміні-ЕОМ 5. на ПЕОМ
4	за ступенем інтеграції з іншими програмами	1. автомобільні 2. гібридні

для візуалів

кані збільшити ефективність процесу навчання, який реалізується дистанційно.

Експертні системи*Рис. 7. Класифікація експертних систем для візуалів**для кінестематиків***Експертні системи***Анотація*

В статье рассматриваются актуальные проблемы индивидуализации обучения через модульную дистанционную дидактическую систему.

Література

1. Аргустинович А. Модель информационного метаболизма // Солонника, ментология и психология личности.— № 5, 1996.
2. Димит Р. Моделирование с помощью НП.— СПб.: Питер, 2000.
3. Молодцов А. В., Хогел С. О. Практикум по прикладной соционике.— 2-е изд., доп.— К.: МАУП, 1994.
4. Прокоф'єва Т. Н. Солонника. Алгебра и геометрия человеческих взаимоотношений. Учебно-практическое пособие.— М.: Изд-во «Гном-Пресс», 1999.
5. Соловьев А. В. Проектирование компьютерных систем учебного назначения — учебное пособие. Самарский государственный аэрокосмический университет — Самара, 1995.
6. Юнг К. Г. Психологические типы. М., Алфавиг, 1992.
7. Юцявичене ІІ. Теория и практика модульного обучения.— Каунас, Швіса, 1989.

Таким чином, вищеведені варіанти індивідуалізації змісту навчання в модульній дистанційній дидактичній системі покли-

Rис. 8. Класифікація експертних систем для кінестематиків